

MAGYAR KÜRIR.

Nr. 6.

Indult Bétsből, Pénteken, Januárius' 21-dikén, 1831.

B é t s.

Ö Ts. K. Felsége méltóztatott Dec. 30-kán 1830 ban költ Kir. végzésében Mgs Hersich Ferentz Urat a' Kir. Helytartó Tanátsnál Titoknokot, Magyar Kir. Helytartói Tanátsossá kegyelmesen kinevezni.

Ö Ts. Kir. Felsége a' mult Dec. 13-kán költ kegyelmes végzése által méltóztatott Hladits István Urat a' Katona-Szekeresek' Al-Kapitányát, a' taksa' elengedése mellett, Magyar Nemességgel kegyelmesen megajándékozni.

O r o s z O r s z á g.

A' Sz. Pétervári Ujság Jan. 3-dikáról, egy rendkívül való todalékjában a' következő tikkelyt adja: „Az Igazgatóság a' Varsói Zendülésről és annak előljáró okairól a' következő környüállásos tudósítást vette:

„A' fenyítékes rendnek bévitelét a' táborban, az önkénynek megzabolázását, és az Igazgatásnak rendbe szedett Organizatioját — úgy nézték a' közönséges tsend ellenségei, mint megsértését a' Lengyel Királyságnak legfőbb helyről engedett jussoknak, mellyeknek pedig megőrizése és tellyesítése olyan tisztviselőkre volt bizva, kik magok közül a' Lengyelek között választattak, és a' kik ellen ekkorig semmi törvényes

panaszok a' Thronus eleibe nem jöttek. A' gondolatlan heves vérű ifjúság vak lévén az Ország boldogsága eránt, melly ez atyai kormányozás alatt felvirágzott, eltsábittatván holmi eszelős Egoistáknak — kik a' törvényes rendnek felforgatásában tsak személyes hasznot vadásztak — Sophismái által, és tsupán az indultól vezetettve, egy titkos társaságot állított már 1828 Esztendőben, a' nyilvánosan kihirdetett tilalomnak ellenére. Ennek egyik szerzője Vysotzki Péter volt, alhadnagy a' lengyel katonaságnál. Ez öszvegyűjtött házánál némelly ifjakat az Al-zászlótartók Oskolájából, névszerént Paskevits Károlyt, Dobrovolski Ulászlót, Karsnitzki Károlyt, Laskni Sándort és Gurovski Jósefet; felhevítette a' tapasztalatlan elméket Európának politikai állapotjáról való okoskodásaival, elérhetetlen kívánságokat és reménységeket gyűjtött szívekben és tüzet gerjesztett benne a' kárhozatos felforgatásokra. E' történt Dec. 3-kán (15 kén) 1828-ban. Utánna való nap Vysotzki több más al zászlotartókat is béavatott titkába, kik nyughatatlan természetekről és felfordult gondolkozásokról már azelőtt ismeretesek voltak, mint p. o: Machnatzki Kamill, Poninski Stanislav és Zechovski Severin. Ez a' maroknyi oktalán ifjúság, melly a' nélkül, hogy legkissebb képzele is volna hazájának álla-

poljáról, annak szükségait javait 's Európának minden történeteit visszás ítéletével nézte, egy bandát formált, melly most Lengyel Országot az Örvénynek szélére vitte és a' Fő várost 's a' tartományokat az Anarchia és az azzaljáró minden gonoszok rémségeinek kitette! Ezek az értetlen ifjak, öszveköttetve a' vakmerő önkénynek lelke által, megvesztegettetve a' Revolutionnak dögleletes principiumai által, elkezdék kárhozatos tudományjokat hintegetni és — a' mi különös — hasonló gondolkozásúakat találtak olyan emberekben is, kiknek hivataloknál és időkoroknál fogva meg kellett volna vetni ezeknek a' semmirevaló rendzavaróknak ösztönözéseit, és őket a' köz jó kedvéért az Igasságnak kezeibe kellett volna szolgáltatni. Vysotzki reábeszélte Paskevits Kapitánt a' Lengyel testörző Granatéros regimentből, hogy a' titkos társaságba lépjen be; bele tudta tsepegtetni kába principiumait a' Sappeur-Bataillonnak könnyenhívő, tapasztalatlan és a' dologhoz nem tudó tisztjeibe is, kiknek ketteje Prshedpelski Lörintz és Novosselski Felix magokra vállalák, hogy ennek a' Bataillonnak minden tisztjeit és katonáit eltérítik az ösvényről, mellyet a' betsület és az Esküvés eleikbe szabott.

„A' titkos társaságnak tagjai, kik gyűléseikben egymást költsönösen tüzelték, elvégeztek a' Zendülésnek siettetését, az általt. i. hogy hitszegő tzelzásaikat a' Polgárok között elterjesztenék. Azért is tavaszsághoz és tsalárdsághoz folyamodtak, és alkudozásokat kezdettek az egész katonaság nevében. Hasonló romlottságú és éretlenségű Polgárok kezét fogtak a' bolond ifjakkal az egész nemzetnek nevében. Gurovski Adám, testvérje az al-zászlótartónak, bizonytal állította Vysotzkinak, hogy az egész Nemzet véle egy gondolkozás-

ban vagyon; Sverkovski az Országgyűlésnek Követje megerősítette ez esze-lösségben. Igy ámították ök egymást költsönösen hízelkedő, de esztelen reménységekkel, és eltsábították a' könnyenhívő vagy megromlott Ignoransokat a' tábornál és a' népnél. Alig lehet megfogni, miképpen hagyhatták magokat e' módon megtsalatni, némelly nemesek, kik Malachovski Gustavnál öszvegyültek, és hitelt adni alhadnagy Vysotzkinak és alzászlótartó Novosselskinek, kik tsak ketten jelentek meg a' meghatározott öszvegyüléskor, a' helyett, hogy számos tiszték jelennének meg, mint az első öszvebeszéléskor ígértetett. Mindazáltal ekkor semmit nem végeztek, tsak azt az ohajtást nyilatkoztatták ki, hogy a' titkos egyesület szélesebben terjesztetessék ki. Azonközben Kapitán Paskevits, megboszsankodván rajta, hogy a' polgárokat a' még lévő jobb gondolkozás hátratartoztatja a' törvényes hatalomnak megtámadásától, akada egy olyan nemesre, kit ő maga fejétől a' köz vélekedésnek Képviselőségével felruházott, és ezt alhadnagy Vysotzkihoz elvezette. Ekkor ezek hárman elkezdének Európának Orosz Országnak és a' hozzája kaptsolatott Lengyel Országnak jövődöbeli sorsáról tanakodni! Hoszsú tanakodás után azt végezték, hogy semmit se kezdjenek az Országgyűlés előtt, mellyet Aprilisben 1829 vártak. Vysotzki elsőben nem akart két pajtásainak e' Végezésében megegyezni, égvén a' kívánságtól, hogy egész Európában a' fentálló rendet felforgathassa. Azt bizonyosnak lehet tartani, hogy sok Nemesek a' megvakult alhadnagynak eszelős ábrándozásait magokban ki nevelték, és jelentést róla az Igazgatóséknél tsupán szánakozásból, de a' mi ilyen esetben bűnné válik, nem tevének.

„Azoknak a' polgároknak nevei kö-

zött, kik a' titkos társaság semmire kel-
lő szerzőinek közzé állottak, találkozik
fajdalom! egy olyan embere is, ki kö-
zönséges tiszteletben állott. De még ez
a' nyoltzvan esztendő vén ember is, az
esméretes Niemcevicz, a' ki magát
álmokkal ketsegtetni megszokta, jólle-
het a' pártos gondolatoknak kiöntését
meghalgatná, egyáltalában nemtanátsol-
ta a' törvényes hatalomnak egyenesen
ellentálló lépéseket. A' felhevült ifjak
az Öregnek nyájas leereszkedését Meg-
egyezésnek tekintvén, elkezdék hírét ter-
jeszteni, hogy részese szándékjoknak.
Nem lehet hibának nem venni az Öreg-
nek e' nagynál is nagyobb leereszkedé-
sét; de azt nehéz hinni, hogy egy ilyen
megvilágosodott és tapasztalt férfiú jó-
váhagyhatta volna azokat a' koholásokat,
mellyek árulást, hitszegést, pártütést,
vérontást, rablást és zürzavart tze-
loztak hozni az egész Országra. Találkoz-
tak ugyan a' Nemesek és katonatisztek
között olyanok, kik a' titkos egyesült
tagjait örömet halgatták és gondolko-
zásaikat elfogadták; de olyanok kik
gonosz koholmányjaiknak kivitelére ma-
gokat ajánlanák, felette kevesen vállal-
koztak.

Az Ö Fgének a' Tsászárnak meg-
koronáztatásáról való hir a' Királyság-
ban, melly minden Lengyeleknek szí-
veit örömmel töltheti vala bé, bűnös ked-
vet gerjesztett az Öszveesküdtekben az
árulásnak kivitelére. Testörző hadnagy
Urbanski egyik leve a' hűtelenségnek
legtüzesebb védelmezői közzül, és ő leg-
többet tett a' pártütésnek terjesztésére.
Számos Nemesek felgyültek Varsóban,
hogy a' koronázászent tzerimoniájának
tanui légyenek, és ama nagyszívű Mo-
narchának ki Előzőjének ígéretit bétöl-
tötte, szinte látásában örvendjenek. De
az Öszveesküdtek éppen ezt az időt és
a' Sokaságnak ezen f. lgyülését használ-

ta útalatos tudományjának terjesztésére
és az Arulásnak koholására. Ugy adván
ki mindenütt magokat, mint a' kik az
egész katonaságnak meghatalmazott Kép-
viselői meglátogattak sokakat az Ország-
gyűlésen a' Követek és főnemesek köz-
zül, és hízelkedés, reábeszélés vagy
ijjesztés által igyekeztek őket magokhoz
téríteni. A' Nemesek és Követek, hogy
őket nyakokról elvessék, és talán abból
a' félelemből, nehogy az Öszveesküdtek
őket a' katonaságnál, mellynek nevében
szóllottak, hamis színbe ejtsék, válaszul
tsak ezt adták: Még nints ideje! Tsu-
pán két Követek voltak Trshezinski
és Sverkovski, kik magokat az Ösz-
veesküdtekhez tsatolták és azt tanátsol-
ták, hogy a' közelebbi Országgyűlésen
a' vakmerő kívánságokat és törvényte-
len tetteket fegyveres erővel kell segí-
teni. De Orosz Országának az utolsó tö-
rök háborúban nyert diadalmai félel-
met öntöttek a' pártosokba és meggá-
tolták Planumaiknak kivitelet.

„A' Frantzia Országi Revolutio Ju-
liusban 1830 megelevenítette az Öszve-
esküdteknek istentelen reménységeit, na-
gyobb mérészséget öntött beléjük, és
hozzájok tsatolt egy rakás nyughatatlan
fejü vakmerő embereket és némelly kön-
nyelmű álmodozókat. Ezek megkettöz-
tetett törekedéssel iparkodtak a' katon-
ságot a' jó útról a' lehetőségig eltéríteni.
A' katonaság akkor táborba szállva volt
Varsó mellett, a' honnét az Öszvees-
küdteknek annál nagyobb alkalmatos-
ságok volt a' tisztekkal öszvejöni, gon-
dolkozásaikat kitanulni, és a' magokét
beléjük tsepegtetni. De a' várakozás meg-
tsalta őket, és nem mehettek reá, hogy
a' táborban egy titkos Egyesületet állítsa-
nak, noha még is eltsábitottak némelly
fiatal könnyelmű tiszteket, Varsói Uni-
versitásbeli tanulókat és kevés számú pol-
gárokat többnyire korhely embereket,

kik közt csak egyetlenegy sints, ki magát legkissebbé is esmeretessé tette volna. A' titkos Egyesület ez új tagjainak nevei ezek: Ostrovski, Mochnitzki, Bronikovski, Nabaeljak, Shukovski, Dembinski, Gostsinski, Dunin, Karmanski, és Grshimala. Az Öszvesküdtek eloszlattak széljel a' városban és a' táborban, és elkezdett dolgozni kiki a' maga körében, a' szerint a' mint több vagy kevesebb embereket feltudott vadászni, kik kötelességeket felejtani képesek lennének és készek minden Zendülésre, melly az ő indulatjaikat kielégithetné vagy ábrándozásaikat megvalósíthatná.

„A' mult Eszt. September Havának közepén és vége felé híre terjedt Varsóban a' kiütő félben lévő Zendülésnek. A' rosszakarók lázzasztó felszollításokat, fenyegető leveleket és névtelen tzedulákat hánytak el. Az Igazgatószék figyelmetessé lévén ezen rendetlenségekre, elfogatott néhányat a' legvakmerőbb lázzasztók közzül, a' nélkül, hogy a' gyanúsokat üldözőbe venné, és a' lágy-ságnak ezen tette által megtzáfolta a' rossztzélúaknak panaszait, az úgy mondott erőszakos nyomás ellen. De a' megátalkodott szívekben már kialudt minden bészület és a' jótéteményt nem érezték! Eélelem a' kitudódástól, reménység a' porból való felemelkedés után és vágyakozás a' prédálásból való meggazdagodásra, szomjúzása a' boszszúállásnk és több más gonosz indítóokok arravették az Öszvesküdteket, hogy a' tzélzott Pártütést siettessék; de nem lévén olyan Vezérjek, kinek neve a' nép-nél elméje, érdemei vagy a' köz jó mellett való fáradozásai által esmeretes volna, kételkedtek benne, hogy sok követőkre találhassanak. Ezen kételkedés őket arra indította, hogy Lelevel Joakimhoz forduljanak, ki mint a' Wilnai Universitásnál hajdan Professora a' Histó-

riának, később Országos követ a' Varsói gyűlésben, esmeretes volt históriai munkáiról és vizsgálódásairól. Ez az egy volt az Öszvesküdtek közzül, kinek neve az útálatos árulásnak kiütése előtt már esmeretes volt a' Közönségnél. A' Lelevel neve eltsábította a' Varsói Universitásnál tanuló tapasztalatlan ifjúságot. Wysotzki és Bronikovski, némelly más bűnös társaikkal együtt megjelentek Lelevelnél a' közönséges Könyvtárban, és hozzája fordulván egy dagályos beszéddel, melly tele volt hízkelkedéssel és ditsekedéssel, annyira vitték a' Phantastát, hogy koholmányjaikba megegyezne. Lelevel lett az Öszvesküvésnek lelke és ő határozta meg a' Zendülésnek napját Nov. 16. (28-)kára, melly Vasárnap vala. Az Öszve esküdtek magokat a' tábornak és népnek Képviseelőivé megtevéen, újabb tanátskozások után meghatározták, hogy a' pártütést Nov. 17. (29-)kén a' következő plánum szerént elkezdjék 1) Cesarevits Nagy Hertzeget személyesen elfogják. 2) Az Orosz lovasságot fegyverének letételére kényszerítsék 3) A' fegyvertárt feltörvén a' népnek fegyvert osztogassanak. 4) Az Orosz Tsászári, Litvaniai, és Volhyniai Testörző Seregeket kifegyverkeztessék. Mind ezen gonosz Operatioknak tzélja a' volt, hogy eltöröljék azt a' jól tévő igazgatást, mellyet Sándor Tsászár a' Lengyeleknek adott és Miklós Tsászár megerősített; hogy újat állítsanak, egy beteg képzeletnek szüleményjét, mellyben a' legfőbb hivatalok magoknak a' zendülés szerzőinek valának kimutatva. Ennek az undok planumnak kivitele tökéletesen hozzá illő volt a' gonosztévőknek útálatos tzéljához és megromlott Characteréhez. A' minek gyilkolással és rablással kelle végződni, gyújtogatással kezdődött. Nov. 17. (29-)kén estvéli 6 órakor jel adatott a' Zendülésre a' Ser-

őzháznak felgyújtása által a' Shultz-útszában, nem messze az Orosz lovas kaszárnyától. Ugyan azon pillantásban kiállottak a' Lengyel katonák, az Öszveesküdtől az árulásra elszédítettve, kaszárnyáikból az előre megmondott piatzokra; és a' legveszettebb gonosztévőknek egy tsoportja megindult a' Belvedere kastélyba, hol Cesarevits Nagy Hertzeg Ő Ts. Magossága volt. Ezen gyalázatos árulók neveinek, kik Tsászárok és jóltévők testvérjének személyje ellen felkelni mérésztetek, ki kell hirleltetniek, hogy a' közönséges utálságra kitzégéreztetessenek. Ennek a' tanulókból, al-zászlótartókból és külömbféle polgárokból álló fegyveres tsoportnak vezéri két alzászló tartók Trshaskovski és Kobylanski valának; a' többiek a' tsoportban voltak: Nabaeljak, Gostinski, Paskevits, Poninski, Nemojevski, Orpasevski, a' két testvér Rupnevski, Nassjorovski, Trshezinski, Jankovski, Retel, Kossinski, Sventoslavski, Krossnevski és Rottermund. Abban a' pillantásban, midőn ezek az istentelenek a' Belvedere felé rohanának, Alhadnagy Vysotzki és Hadnagy Schlegel, az eltsapott hadnagygyal Dobrovolski val befutottak az alzászlótartók Oskolájába. Ezek éppen öszvegyűlve valának a' Szálában, hol nékiek a' Taktikát tanították. Vysotzki mint egy eszeveszett kiáltott az ifjakhoz, hogy siessenek polgártársaiknak segítségére, kiket az Oroszok gyilkolnak. Egy másik Öszveesküdt az ajtón kívül kiáltotta: Fegyverre! és a' tapasztalatlan ifjak részszerént szánakozástól indittatva részszerént Vysotzki beszédje által feltüzelve, fegyvert ragadtak és magokat Vysotzki vezérsége aláadták. Az alzászlótartók száma öszveséggel 160 volt.

(Folytatása következik.)

Sz. Pétervár Jan. 5-kén. Ő Fge a' Tsászár Feldmarsal Gróf Diebits táborához a' Fővezéri Cancellariának Directorává Státustanátsos Samburski Urat kinevezte. Jan. 1 napján az itteni Katholikus templomban a' megholt Pápáért VIII Piusért nagy mise tartatott. — A' Cholera Moskauban, noha több hetek oltá múltó félben van, még nem mult el egészen.

Lengyel Ország.

Varsó Jan. 10-kén. Minekutánna a' Dictator Modlinből vissza jött volna, egy Napi-parantsolatban Jan. 4-kéről, megditserte a' tiszteket, kik ama várnak erősítésére felügyelnek, minthogy ott mindent várakozásán kívül előhaladva talált. Egy másik napi parantsolatjában General Mycieliski Urat a' Modlini várnak Örző-Vezérévé kinevezi. — Oberst-l, Wylecinski kit a' Dictator Pétervárba a' Tsászárhoz küldött Jan. 7-kén visszaérkezett, leveleket hozván magával, mellyek a' hajdani Igazgatótanátsnak Elölülőjéhez Sobolevski Urhoz voltak titulálva, és az egyik Országos Küldöttnek Gróf Jezierski Urnak késedelem nélkül való visszajövetét jelentik. Ekkor a' Dictator még az napon egy hirdetést botsátott ki, mellyben az Országgyűlést Jan. 17-kére Varsóba öszvehívja.

A' rendes álló tábornak számát a' Dictator 120,000 emberre akarja megevelni. Az ingó Nemzeti Gárda legalább is ugyan annyira betsültetik. — Frantzia General Lallemand Varsóba váratik. Azonkívül Regnier és Pelletier Generalok is (ez utolsó Artilleria-General, a' hajdani Varsói Nagy Hertzegség idejében) eljönnek Varsóba.

Kniasevicz Ur fog lenni, a' mint

a' Varsói Ujságok írják, Fő vezére a' Nemzeti Gárdának egész' Lengyel Országban. — Jan. 6-kán híre volt, hogy Luboviczki a' hajdani Vice Elölülő itt lappang Varsóban egy Klastromban. A' Klastromot körülvették, és szorosán megkutatták, de csak feleségét és gyermekeit találták ott. Maga sehol sints.

N a g y B r i t a n n i a.

O c o n n e l l Ur Dec. 18-dikán Dublinba menetelekor, a' néphez tartott beszédjének folytatása :

Be jól esik újra az Irlandiai Accentust hallanom. Én egy más Országban voltam, időmet a' Szászoknál (az Anglusoknál) és idegeneknél töltöttem, hartzoltam Irlandiáért, és azt megnyertem, hogy midőn a' Szászok (az Anglusok) gyűlölnek az Irlandusok szeretnek. (Rettentő lármás tetszés). Hartzoltam a' szegények mellett, próbát tettem javokra egy Billt az Alsóházba bévinni, de javallatom 140 szóval félrevetett. — A' mostani Ministeriumnak egy két tagjai, megengedem jó és derék emberek, de meg kell vallanom, hogy ők öszveséggel bizodalمامat nem birják. Megszólítottak ők engem, azt kívánván, hogy magamat vélek egyeésítsem, és akarták tudni: mit tehetnek ők nékem? Én mint jó Irlandus e' kérdésre egy másik kérdéssel feleltem t. i. mit fognak tselekedni Irlandia mellett? Angliának minden gazdagságai elégtelenek engemet megvesztegetni, hogy a' Ministeriummal kezdet fogjak, hanem ha Hazámnak boldogságát és függetlenségét munkálják. (Nagy tetszés) Ujra mondom tinéktek, hogy ha szavamot fogadjátok, az Uniot eltörlitek. Frantzia Ország vérpatakon keresztül jutott el a' szabadsághoz; Belgium vérpatakon keresztül jutott szabadságához; de jegyezzétek meg magatok-

nak barátim, hogy Irlandiában egy tsepp vérnek kiontása az Unio eltörlésének minden reménységét megsemmisíti. — A' mostani Ministerek semmit sem tudnak Irlandiáról. Gróf Grey maga megvallja, hogy ő Irlandiáról keveset tud. Őtet azért nem lehet bántani, mert az ő rangjabeliek között igen kevesen vannak, kik sokat tudnának Irlandiáról; én ő benne azt nem gyalázom, hanem azt mondom néki, ha Irlandiáról semmit sem tud, nints jussa első Ministernek lenni. Ha nekünk Dublinban Parlamentünk volna, ülnének e' ott olyan tagok, kik Irlandiát nem esméri? (Tetszés.)

Dec. 27-kén Phibsborough nevű faluban, (Dublin mellett) gyűlést akartak tartani a' Dublini tzehek, hogy O c o n n e l l Urnak egy köszönő Felírást készítsenek hazafiúi törekedéseieért az Unionak eltörlésében. Az új Vice Király Marquis Anglesea ezt megértvén, és ennek a' gyülekezésnek — hová a' Fővárosnak és a' szomszéd helységeknek teméntelen számú lakosi készültek — következéseitől félvén, egy Nyilatkozatást botsátott ki, mellyben az öszvegyűlést megtiltotta. O c o n n e l l Ur a' házánál csoportozó népsokasághoz egy beszédet tartott, mellyben az embereket a' törvényhez való engedelmességre intette, és az Ujséglevelekben a' Dublini tzehekhez egy Manifestumot adott ki, mellyben kéri őket, hogy maradjanak házaikban, 's megújítja egyszersmind nekik az ígéretet, hogy ha tanátsára halgatnak, az Unio eltörlése bizonyos.

London Jan. 8-kán. A' Belga ideigleni Kormányzéknek küldöttjei v a n d e Weyer és XIV Vilain Urak Jan. 6-kán a' külső Ministerrel Lord Palmerstonnal érkezést tartottak. — Másnap újra Conferentzia volt az öt nagy hatal-

masságoknak képviselői között a' Belgiumi dolgok felett.

A' Morning-Chronicle írja, hogy Leopold Hertzeg, midőn hallaná, hogy felőle az a' hír jár, mintha a' Belgiumi thronusra vágya — azt mondta volna: A' ki a' Belga thronust kívánja, annak vagy bolondnak, vagy koldusnak kell lenni. — A' Courier ennek, mint mesének ellene mond.

Irlandiában a' Vice Király egy kerülő-levelet bocsátott az Országnak minden tisztviselőihez, mellyben nékiek meghagyja, hogy a' békés és törvényes egybegyűléseket, már azoknak akár társaságos multság, akár komoly tanácskozás és a' kérével adás jussának (mellyel a' nép bír) használása légyen töljje, legkissebbé is ne háborgassák; ellenben az olyan gyülekezéseket meg ne szenvedjék, mellyek a' köz tsendnek megzavarását okozhatnák.

Német alföldi Királyság.

Brüsszel Jan. 10-kén. A' Nemzeti Gyűlésnek Jan. 8-iki Ülésében azt kívánják vala sokan a' tagok között, hogy a' Diplomatikai Biztosság közölje a' Házzal azokat a' tisztileveleket, mellyek a' köz hír szerént az azelőtti napon Párisból érkeztek. Híjjában protestáltak e' kívánság ellen a' Diplomatikai Biztosságnak tagjai mondván, hogy a' jött levelek nem tisztilevelek; Robaulx, Nenen's a' t. Urak erőssen sürgették a' közlést. Felállott tehát Gróf Aerschott egyik tagja a' Diplomatikai Biztosságnak a' szóllószékbe, és monda: „A' f. H. 5-kán Rodenbach Ur feltevé a' Gyűlés eleibe javallatját a' jövendőbeli Fejedelem választásról, melly javallat a' Ház Osztályjainak kiadattatott, és ott Vítatás alá vétetett. Némelly Osztályok abban a' vélekedésben valának hogy Ot-

tó Baváriai Kir. Hertzegnek választása legkívánatosabb lenne. Ekkor a' Diplomatikai Biztosság kötelességének vélte lenni, Gendebien Urat Párisban lévő Követünket erről tudósítani és nékie meghagyni, hogy a' Frantzia Ministeriumnak gondolkozását tanulná ki e' választásra nézve. Gendebien Ur Párisból Jan. 5-kéről ezt a' választ írá; „Gróf Sebastiani Frantzia Külső Minister engemet bizonyossá teve, hogy Otto Hertzegnek választását Lajos-Filip Király jóvá fogja hagyni és a' jövendőbeli Belga Király Mária Király-kisasszonyt a' Királynak harmadik leányát feleségül elfogja nyerni.“ Egy másik levél, mellyet a' Követség titoknokja írá Párisból Jan. 6-káról, még bővebben kifejti a' Frantzia Ministeriumnak gondolkozását, és benne a' Frantzia Külső Ministerrel való beszélgetésből a' következő hely fordul elő:

„Belgium — monda Sebastiani Ur — nekünk legdrágább szövetségesünk, ha már egyszer miénk nem lehet, legalább úgy tartjuk, mint testvérünket.“ Előhoztuk a' Ministernek azokat a' mozgásokat, mellyek Belgiumban a' Frantzia Országhoz való szítást jelentik, 's kérdeztük mit fogná tselekedni a' Ministerium, ha Belgium önn indulásából magát Frantzia Országnak ajánlaná, vagy Fejedelmet tőle kérne. A' Minister felele: „Lajos Filip Király Belgiumot nem fogná elfogadni, sem fiai között egyiket is fejedelmül ténétek adni. A' Király nem akarja a' háborút, és Néktek sem kell azt akarnotok. De háborút kezdene Anglia, és egész Európa, ha ti magatokat Frantzia Országhoz tsatolnátok. Ez a' háború a' ti földeteken és ti rajtatok fogna folyani; kimondhatatlan sokat vesztenétek vele.“ Igen, de — mondánk mi tovább — hát ha Belgium magát Köz Társasággá tenné? Akkor, felelt a' Mi-

nister, egy Hatalmasság is el nem esmérne benneteket, és Magatoknak maradványokat hagyatva „S hát ha honnyi születésű fejedelmet választanánk?” Ugyan a' lenne az eset, a' mi a' Kőztársaságra nézve; senki benneteket el nem esmérne; Frantzia Ország magatán esmérne. Sokkal kedvezőbb reátok nézve és jobb lészen Otto Hertzegnek választása, akkor esmértetnétek minden Hatalmasságoktól.“ —

M a g y a r O r s z á g.

A' Budai Ujság, annak következtetésében, a' mit abból Jan. 14-dikén közöltünk, az itt következő hivatalos úton érkezett további tudósítást közli: S a t a n o v Orosz városkában az ott kiütött dögleletes epekórság folyvást tart; naponként meghal benne 12—15 személy. A' Satanovval határos K a l a h o r o v k a nevű Galicziai faluban hasonlóképpen kiütött egy háznál ezen nyavalya, melyben egymás után 3 személy betegedett meg, és ketteje meghalt. Ezen házat az illető Elöljárók rendelkezéséből őrizetel tüstént körülvették, a' falut pedig elzárták, és mind szükséges Orvosokkal, mind eleséggel felkészítették. Hogy ezen nyavalyának Orosz országból G a l i c z i á b a való általteredése meggátoltassék, a' Galicziai Kormányzók nemcsak a' Satanovra néző véghelyeken, hanem Besszarábia felől is, hol ezen döglyavalya a' minap K i s s e n e f b e n kiütött, Bukovinában intézeteket tett a' második rendű contumáczsiának fentartására, és ügyelésére, e' végből egy határkordon vagyon vonva. Az epekórságnak lehetséges bérontását Magyar or-

szágba meggátolni kívánván a' Magyar Kir. Helytartó Tanács, Galiczia, és Erdély széleire, hol a' nyavalya elterjedésétől leginkább lehetne tartani, két Királyi Biztost küldött, a' legfogantóssabb óvási intézetekhez megkívántató teljes hatalommal felruházva.

A' mai Bétsi Ujságban ugyan e' felől ezeket olvassuk: Galicziából hivatalos tudósítás jött, hogy az epekórság, melly a' Tarnopoli kerületnek K a l a h o r o v k a és W y c h w a s y n e z e nevű faluiban kezdette magát mutogatni, (melly faluk közel vannak Satanov Orosz városkához, a' hol ez a' dögleletes nyavalya már darab idő oltta pusztít) a' hirtelen és hathatósan munkába vett gátoló intézetek által, mindjárt tsírájában elfojtatott, és tsak kevesen lettek annak áldozatai. Ezen nyavalya elterjedése szerentsés meggátolásának illy örvendetes fogantját egy részént Mosing Orvos gondoskodó fáradhatatlan munkálódásának lehet köszönni. — Mosing Úrnak és a' Satanovi Orvosoknak tapasztalásaiból kitetszik, hogy a' Cholera ragadó ugyan, de koránt sem annyira mint a' pestis.

A' pénz folyamat Januárius' 20-dikán;
közép ár:

A' Státus' 5p. Centes Obligátzióji 91 1/4
Az 1820-béli sorsosok, 169
Az 1821-béli hasonlók, — —
Bétsvárosa 2 1/2 p. Centes Bankó Obligátzióji, 49 3/4 for. keltek, mind Conv.
A' Bank-Aktziák keltek 1030 7/10 for. ton,
Conv. Pénzben.